

Prof. dr. sc. IVO DUBRAVEC

(Komuševac, 11. veljače 1931. - Zagreb, 19. studenog 2019.)

Prof. dr. sc. Ivo Dubravec završio je svoj častan životni put. Vijest o smrti prof. Dubravca bolno je odjeknula u srcima njegove rodbine, prijatelja, kolega i svih koji su ga poznavali, a posebno hrvatskih voćara koji su ga vrlo cijenili i dodijelili mu „Povelju za životno djelo u voćarstvu“ za plodan rad na unapređenju voćarske znanosti, nastave i struke. Prof. dr. sc. Ivo Dubravec rođen je u Komuševcu kraj Čazme, gdje je završio osnovnu školu. Srednju poljoprivrednu školu završio je u Križevcima, a potom se zaposlio kao poljoprivredni tehničar u Zavodu za voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo Poljoprivredno-šumarskog fakulteta u Zagrebu. Uz rad je nastavio studij 1955. godine, a diplomirao 1959. godine. Godine 1961. izabran je u zvanje asistenta na predmetu „Specijalno voćarstvo“. Vrlo se brzo uključio u nastavu i znanstveni rad Zavoda za voćarstvo. Uz vođenje praktične nastave na predmetu „Specijalno voćarstvo“. Osim toga vodio je vježbe za studente Poljoprivredno-ekonomskog odsjeka na predmetu „Osnove voćarstva“. Tijekom 1963/64. boravio je na specijalizaciji iz voćarstva u Njemačkoj. Nakon povratka sa specijalizacije prvo je započeo sustavna istraživanja u populaciji sjeverne domaće višnje, a potom bio glavni istraživač na projektu „Unapređenje proizvodnje Oblačinske višnje“. Vođen istraživačkom znatiželjom upisao je postdiplomski studij za znanstveno usavršavanje iz genetike i oplemenjivanja bilja, koji je uspješno završio 1970. obranivši magistarski rad naslova „Proučavanje mogućnosti interpolinacije sorti krušaka“. U magistarskom radu iznio je rezultate višegodišnjih istraživanja fenologije cvatnje velikog broja sorti krušaka. Doktorirao je 1979. godine s tezom naslova „Proučavanje sklerenhima u plodovima krušaka“. U doktorskoj disertaciji obradio je: odnos, strukturu, zastupljenost i raspored sklerenhimskih stanica u plodovima sorti krušaka. Godine 1982. izabran je za docenta na predmetu „Specijalno voćarstvo“. U zvanje izvanrednog profesora izabran je 1986. godine. Nastavu na predmetu „Specijalno voćarstvo“ obavljao je u zvanju izvanrednog profesora do odlaska u mirovinu 1994. godine. Osim toga bila mu je povjerena nastava na predmetu „Osnove voćarstva“ za studente Poljoprivredno-ekonomskog odsjeka. Objavio je sam ili u koautorstvu velik broj

znanstvenih i stručnih članaka, a aktivno je sudjelovao u timskom radu na izradi većeg broja projekata za podizanje novih i asanaciju starijih voćnjaka. Bio je vrlo pouzdan i odgovoran suradnik na izradi projekata i studija. Sa suprugom prof. dr. sc. Katarinom Dubravec objavio je knjige „Kulturne biljne vrste Hrvatske i susjednih područja“ 1998. godine i „Biljne vrste pašnjaka i livada“ 2002. godine. U suradnji s proizvodnim organizacijama rado je bio viđen i cijenjen. Prof. dr. sc. Ivo Dubravec proveo je čitav radni vijek u Zavodu za voćarstvo na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, gdje je ostavio neizbrisiv trag. Velike su njegove zasluge u obogaćivanju kolekcijских voćnjaka s novim sortama i podlogama, kao i briga za održavanje pokusnih voćnjaka. Prof. Dubravec bio je vrlo pedantan i temeljit u prikupljanju podataka iz pokusnih voćnjaka. Posebno treba istaći njegov trud na popunjavanju nastavnih pomagala, a osobito dijapozitiva. Zavodu je ostavio preko 500 dijapozitiva. Snimio je za potrebe nastave plodove preko 180 sorti jabuka, 80 sorti krušaka, 40 sorti šljiva, velik broj sorti: bresaka, višanja, šljiva, lijeske i drugih vrsta. Bavio se fotografiranjem. Jedna od njegovih fotografija krasi i naslovnu stranicu „Monografije 1919/2019“ koja je izdana 2019. godine povodom stote obljetnice Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Uz teoretsku nastavu uvijek je nastojao studentima zorno upoznati pa je praktično demonstrirao pomotehničke zahvate, a posebno rezidbu u voćnjacima na Fakultetskom pokusnom i nastavnom dobru Jazbina. Uspješno je surađivao sa studentima pa je bio voditelj većeg broja diplomskih radova. Svoje bogato znanje rado je prenosio na mlađe kolege i sve koji su mu se obraćali. Bio je čovjek čvrstog karaktera, vrlo skroman, samozatajan, plemenit, susretljiv i srdačan u društvu s prijateljima i kolegama. Nažalost, život mu nije bio lagan od ranog djetinjstva kada mu je majka umrla, a zatim je slijedio Drugi svjetski rat. Kroz život se probijao čvrstom voljom. Uspomenu na istaknutog pedagoga, znanstvenika i voćarskog stručnjaka, a iznad svega dragog kolegu, prijatelja, plemenitog i časnog čovjeka zadržat ćemo u sjećanju svi koji smo ga poznavali. U ovom tjeskobnom trenutku bude se sjećanja na stihove D. Cesarića.

Moji prijatelji mene više nema.
Al' nisam samo zemlja samo trava.
Jer knjiga što je držiš u ruci,
Samo je dio mene koji spava.
I tko je čita u život me budi.
Probudi me i bit ću tvoja java.

Neka je vječna slava i hvala prof. dr. sc. Ivi Dubravcu za sve dobro što ga je dao agronomskoj znanosti, nastavi i struci.

Prof. dr. sc. Ivo Miljković